

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Стара Загора, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова Янчева Въззивно
гражданско дело № 20235500500025 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.435 и следв. ГПК.

Образувано е по жалба на М. Г. Г. срещу разпореждане на ЧСИ К.А. от
18.11.2022г., с което са определени разноски по изпълнително дело
20227660400681 по описа на ЧСИ К.А. с район на действие ОС-Стара Загора.

Жалбоподателят обжалва произнасянето на ЧСИ, с което определя
разноските в изпълнението, изразяващи се в такси, определени по ТТРЗЧСИ.
Заявява, че обжалва изцяло размера на начислените такси на ЧСИ, както и
основанието(основателността) на тяхното начисляване. Същите били
определени в противоречие на разпоредбите както на ГПК така и на
ТТРЗЧСИ. Счита, че са определени излишно допълнително такси и разноски
по ИД-без да са извършени, без да са нужни и без прилагане на законовите
норми както на ГПК, така и на ТТРЗЧСИ, с които ненужно се влошава
икономическото му състояние като длъжник в хода на изпълнението, като
може би целта била чрез тях да се компенсира ниската пропорционална такса
по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Излага подробни съображения.

Моли съда да преизчисли определените от ЧСИ такси и разноски по
изпълнително дело 20227660400681, като отмени неправомерно начислените
му обикновени такси по Раздел I от ТТРЗЧСИ, отнасящи се за наложените
запори върху банкови сметки в ИНВЕСТБАНК , ЮРОБАНК И ДСК,
наложеният забор върху дружествения дял на “М.-*“ЕООД, наложените
запори върху лек автомобил с рег. № СТ8219СТ и лек автомобил с рег. №
СТ5199ВР и вписаната възбрана върху недвижимият имот в гр. К. както и
таксите по т. 4 и т.5 от ТТРЗЧСИ за изпращане на уведомления и книжа и

върчване на същите, вдигане на запови и възбрани, които съгласно ТР № 3/10.07.2017 г. / 08.06.2017 г. / по тълк.д. № 3/2015 г. на ВКС следва да бъдат за сметка на извършилият ги, таксата по т.2 от ТТРЗЧСИ за цялостно проучване на имущественото състояние, поради факта, че това задължение на ЧСИ не е било изпълнено и е допуснал явна несъразмерност при налагане на обезпечителните мерки и предприетите изпълнителни способи с размера на задължението, допълнителните разноси по т.31 от ТТРЗЧСИ поради противоречие с Раздел IV „Допълнителни разноси“ от ТТРЗЧСИ /липса на издадени документи по Закона за счетоводството/и неяснота относно тяхното реално извършване, като съда се съобрази със законовата рамка, наложена от законодателя чрез ГПК и ТТРЗЧСИ и ТР № 3/10.07.2017 г. / 08.06.2017 г. / по тълк.д. № 3/2015 г. на ВКС.

Ответникът по жалбата Община – Казанлък не взема становище по жалбата.

На осн.чл. 436 ал.3 от ГПК по делото са приложени мотиви на ЧСИ К.А., рег. № 766, с район на действие ОС-Стара Загора, в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и провери законосъобразността на обжалваните действия на съдебния изпълнител, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащо на обжалване от длъжника действие на съдебния изпълнител в хипотезата на чл.435, ал.2, т.7 от ГПК. Подадената частна жалба е допустима, а по съществото си – неоснователна.

Изпълнително дело № 20227660400681 е образувано по молба от 02.11.2020 г. на Община Казанлък срещу М. Г. Г., въз основа на акт за установяване на задължение № 171-МИ от 18.05.2020 г. С подадената молба вискателят е поискал образуване на изпълнително дело срещу длъжника; налагане на заповор върху вземания за трудово възнаграждение/пенсия, по банкови сметки, за наеми; заповор, опис и продажба на движими вещи в дома/седалището на длъжника, върху МПС; възбрана, опис и публична продан на недвижими имоти, ведно с извършването на проучване на имущественото състояние на длъжника и пр. на основание чл.18 ЗЧСИ.

На 02.11.2022 г. ЧСИ е направил справка в НБД „Население“ относно пълните данни, касаещи длъжника. На 08.11.2022 г. е направил справка в НБНС за постоянен и настоящ адрес на длъжника; за родственост, семейно положение и деца; справка в НАП относно наличието на трудови договори; справка с НОИ относно наличието на пенсия; справка в регистъра на банковите сметки и сейфове в БНБ относно банковите сметки и сейфове на длъжника; справка с Агенцията по вписванията относно вписванията, отбелязванията и заличаванията по партидата на длъжника за недвижими имоти. На 18.11.2022 г. ЧСИ е направил и справка за актуалното състояние на „М.-*“ ЕООД, на което длъжникът е едноличен собственик на капитала, както и е направено копие от кадастрална карта с данни от КРНИ относно ПИ с

идентификатор 35167.504.70.54, находящ се в гр. К., и е изготвена сметка за таксите и разноските, платими авансово от взискателя. Видно е по тази сметка, че са начислени такси по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело в размер на 20 лв.; по т.2 – за цялостно проучване имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и др., както и за определяне начина на изпълнение от ЧСИ – 50 лв.; по т. 4 – за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа – общо 60 лв.; по т.5 – за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, вкл. за връчване на изявление на взискателя по чл.517, ал.2 и 3 ГПК – 100 лв.; по т. 9 – за налагане на заповест без извършване на опис, вкл. върху дял от търговско дружество по чл.517, ал.1 ГПК – 105 лв.; по т.10 – за искане до съдията по вписванията за вписване или вдигане на възбрана – 30 лв., и по т.31 – допълнителни разноски – по б. „а“ за получаване на информация и документи, свързани с длъжника и/или неговото имущество 43,70 лв. и по б. „к“ за заплащане на пощенски и/или куриерски услуги 22,40 лв. Общо начислените такси и разноски възлизат на сумата от 438 лв. с ДДС, от които 365 лв. за такси и разноски и 73 лв. за ДДС.

Видно е, че по изпълнителното дело са събрани писмени доказателства от други ЧСИ относно това, че срещу жалбоподателя има образувани изпълнителни дела и че върху посочения по-горе имот е наложена възбрана по изп.д.№ 20168680400876 та ЧСИ Р.М. и по изп.д. № 20128670400037 на ЧСИ Д.Д.. Събрана е информация, че върху този недвижим имот има учредена договорна ипотека с н.а. № 123, т.ІІ, рег. № 3350, дело № 239/2021 г. от 24.06.2021 г. на нотариус Х.Я.. Освен това е събрана информация и за налагане на обезпечителна мярка с постановление на публичен изпълнител. На Община Казанлък, Община Стара Загора, Община Нова Загора и АВп са изпратени съобщения по електронната поща. На 25.11.2022 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение. От нея е видно, че задължението по изпълнителното дело възлиза на 182,74 лв. неолихвяема сума; 394,71 лв. главница, 2,85 лв. лихви и 504,10 лв. разноски по изпълнителното дело, както и такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 69,64 лв. с ДДС. Изпратени са по пощата с обратна разписка заповестни съобщения до ТБ „Инвестбанк“ АД; „Юробанк България“ АД, „Банка ДСК“ АД. „Уникредит Булбанк“ АД за вземанията на длъжника.

По делото няма данни длъжникът да е внесъл дължимите суми с изключение на сумата от 39,01 лв., наредена по заповеста в „Уникредит Булбанк“ АД.

На осн. чл.428, ал.1 от ГПК ЧСИ –К.А. е изпратил поканата за доброволно изпълнение с изх.№ 23194/21.11.2022г., получена лично от длъжника на 25.11.2022г., с която същият е уведомен за наложените обезпечителни мерки и за насрочване на опис на секвестрируемо имущество на 15.12.2022г. от 10.00 ч., в случай че не изпълни своето задължение в предоставения му двуседмичен доброволен срок съгласно чл.428, ал.1 от

ГПК.

Видно от поканата за доброволно изпълнение с изх.№ 23194/21.11.2022г., получена лично от длъжника на 25.11.2022г., „постановлението за разноските” е инкорпорирано в нея. В чл.435, ал.2 от ГПК е предвидена възможност за длъжника да обжалва и разноските по изпълнението. В тази връзка следва да бъдат взети предвид разясненията, дадени в т.2 от ТР №3 от 10.07.2017г. по тълк.дело № 3/2015г. по описа на ОСГТК на ВКС, съгласно които „постановление за разноски” следва да се тълкува не в буквалния смисъл, а като всеки акт на съдебния изпълнител, с който той се произнася по задължението на длъжника за разноските по изпълнението. Това важи и за разноските, посочени в ПДИ. В тази си част поканата съдържа произнасяне по отношение на размера на разноските, които не са удостоверени в изпълнителното основание и в издадения въз основа на него изпълнителен лист. Това произнасяне може да бъде оспорвано от длъжника по реда на чл.435, ал.2 от ГПК, като това оспорване обаче не го лишава от възможността да изпълни задължението си по изпълнителния лист в срока за доброволно изпълнение.

Съгласно чл.78, ал.1 ЗЧСИ такси по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия или извършването на други действия, като размерът на таксите и видът на разноските се определя с тарифа на Министерския съвет – ТТРЗЧСИ. Както бе посочено по-горе, по изпълнителното дело са начислени такси по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело в размер на 20 лв.; по т.2 – за цялостно проучване имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и др., както и за определяне начина на изпълнение от ЧСИ – 50 лв.; по т. 4 – за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа – общо 60 лв.; по т.5 – за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, вкл. за връчване на изявление на вискателя по чл.517, ал.2 и 3 ГПК – 100 лв.; по т. 9 – за налагане на заповест без извършване на опис, вкл. върху дял от търговско дружество по чл.517, ал.1 ГПК – 105 лв.; по т.10 – за искане до съдията по вписванията за вписване или вдигане на възбрана – 30 лв. и по т.31 – допълнителни разноски. Видно е от изпълнителното дело, че тези действия са извършени от ЧСИ.

Досежно оплакването на жалбоподателя за неправомерно начисляване на такси и допълнителни разноски съдът намира, че не е налице незаконосъобразно начисляване на такива и тяхната евентуална прекомерност. Таксите и доп.разноски са начислени по основание и размер в съответствие с ТТРЗЧСИ. Изпълнителното дело е образувано за вземане на вискателя в общ размер на 580.30 лв. към 21.11.2022г., видно от ПДИ с изх. № 23194/21.11.2022г. Същият следва да бъде съобразен с нормата на чл. 73а ГПК, съгласно която сборът от всички такси по изпълнението за сметка на длъжника в едно изпълнително производство не може да надвишава за задължения в размер на посочените - съответния процент. В конкретния

случай размерът на задължението е 580,30 лв. Минималната работна заплата от 01.04.2022 г. /съгласно ПМС № 37/24.03.2022 г. / е в размер 710 лв., следователно размерът на задължението е 81,73 % от минималната работна заплата, поради което приложима е нормата на чл. 73а, ал. 1, т. 4 от ГПК и дължимите такси не следва да са повече от 70 % от минималната работна заплата - т. е. 497 лв., а в настоящия случай е в общ размер на 423.03 лв. /365 лв. - обикновени такси с вкл. прекрат. и 58.03 лв. - пропорц. такса по т.26 от ТТРЗЧСИ/. Още повече, че във връзка с възражение с вх. №17234/02.12.2022г. с Разпореждане от 12.12.2022г. първоначално начислените обикновени такси /с вкл. прекрат./ в размер на 365 лв. без ДДС са намалени на 260 лв. без ДДС, при допустими 497 лв. без ДДС.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че е спазена императивната разпоредба на чл.73а, ал.1, т.4 от ГПК и оплакването на жалбоподателя за „прекомерност на разноските“ е неоснователно и недоказано. Текстът на чл.73а от ГПК поставя лимит на таксите, но не и на допълнителните разноски в принудителното изпълнение. Не влиза в този лимит и сумата за ДДС. В този смисъл е и Решение № 14 от 18.03.2019г. на ВКС по гр.д. № 4315/2018г.Шг.о., ГК.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно чл. 79 ГПК всички такси и разноски по изпълнението, с изключение на изрично посочените такива, са за сметка на длъжника. Изпълнението може да бъде реализирано чрез един или няколко изпълнителни способа. Всеки изпълнителен способ представлява съвкупност от изпълнителни действия, които се извършват в определената от закона последователност, като за всяко едно от тези действия се дължи такса, предвидена в тарифата, като не е необходимо за дължимостта им да бъде издаден нарочен документ по ЗСч, защото съдебният изпълнител може да определи размера на разноските във всеки свой акт. Изпращането на заповорно съобщение до банка представлява действие по налагане на заповор, за което длъжникът дължи такса. Той не отговаря за разноските по извършването му, само в случай, че е върнато уведомление по чл. 508 ГПК, че длъжникът не разполага със сметка в банката. Друга е хипотезата, когато в сметката няма пари. И в този случай таксата се дължи, тъй като заповорът е наложен. Уведомление, че длъжникът няма сметка е изпратила само „Банка ДСК“ АД. Видно от уведомлението, което е изпратила „Уникредит Булбанк“ АД, длъжникът има сметка в тази банка, респ. заповорът е наложен, поради което и таксата се дължи. Какъв е размерът на сумата по тази сметка е без значение. Друг е въпросът, че това, което длъжникът твърди (че в сметката му има достатъчно средства) не се установява по делото.

Останалите оплаквания, изложени във въззивната жалба, са ирелевантни. В нормата на чл.435, ал.1 и 2 ГПК са посочени конкретните действията и отказите на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани, както и лицата, които разполагат с право на жалба за всяко от тях. В случая жалбоподателят има качеството на длъжник и има право да обжалва постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество,

което смята за несеквеструемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител на извърши нова оценка по реда на чл.468, ал.4 и чл.485 ГПК; определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл.470 ГПК, както и в случаите по чл.486, ал.2 ГПК; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или приключи принудителното изпълнение, както и разносните по изпълнението. Видно е от искането му, че той обжалва разносните. Следователно оплакванията, които касаят други действия на съдебния изпълнител и изложеното в мотивите, са без значение за законосъобразността на обжалваното разпореждане за разносните.

С оглед на тези съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

По отношение допълнение с вх.№ 17652/14.12.2022г. към настоящата жалба съдът намира, че оплакванията за прекомерност и незаконосъобразност на начислените такси във връзка с администрирането на жалба с вх.№ 17570/09.12.2022г. е неоснователно. Съгласно императивната норма на чл.73а, ал.2 от ГПК в общия сбор на таксите по изпълнението не се включват таксите във връзка с администриране на жалби срещу действия на съдебния изпълнител. В настоящия случай са начислени 60 лв. без ДДС, дължими по т.5 - 2 броя /за връчване на съобщение за отстраняване на нередовности с изх. № 24389/12.12.2022г. и съобщение с изх.№ 24977/23.12.2022г. за връчване на настоящата жалба на другата страна/ и по т.8 /забележка/ от ТТРЗЧСИ. Дължим ДДС - 12 лв. За горните такси е съставена сметка от 14.12.2022г. по чл.79 от ЗЧСИ. Отделно от това при обжалване действията на съдебен изпълнител страната дължи заплащане на държавна такса по сметка на Окръжен съд съгласно Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК в размер на 25 лв. Именно и поради това ЧСИ е събрал тези такси във връзка с администрирането на жалбата на жалбоподателя. Жалбоподателят има право на тези разноси в настоящото производство само ако жалбата му се окаже основателна. С оглед обстоятелството, че съдът намира жалбата за неоснователна, то тези разноси не му се дължат и не следва да бъдат присъждани.

Предвид гореизложените съображения, съдът намира, че жалба вх. № 17570/09.12.2022г. по изп.дело № 681/2022г. по описа на ЧСИ К.А., подадена от длъжника М. Г. Г. е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като неоснователна жалбата на М. Г. Г. от

гр.С.З., ***, ЕГН***** срещу разпореждане на ЧСИ К.А. от 18.11.2022г., с което са определени разноси по изпълнително дело 20227660400681 по описа на ЧСИ К.А. с район на действие ОС-Стара Загора.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____